

HÒI THỨ MƯỜI BỐN CỪ NHÂN ĐÈN TỘI

Đương nhiên Nhậm Công Kỳ biết rõ “Bách Diệp Thần Cái” luyện thành “Đả cầu bông pháp” nên chiêu thuật tinh diệu hơn mình.

Mặt dù vậy hẳn là trưởng lão tám túi của Cái Bang, võ công không phải giản đơn, hẳn không giám kỳ vọng là thắng được đối phương nhưng tự tin cầm cự được qua mười chiêu không phải là việc không làm được, vì thế vừa mới động thủ, Nhậm Công kỳ đã thi triển mọi tuyệt học mà mình lĩnh ngộ được.

Đấu qua năm chiêu, “Bách Diệp Thần Cái” đột nhiên lùi lại, dường như vận công để chuẩn bị thi triển kỳ chiêu.

Nhậm Công Kỳ chợt đối thủ một tiếng bỗ tới đối phương, xuất chiêu “Du long hí thủy” đả cầu bông quật xuống vai trái đối phương, tay trái vung quyền đánh sang giữa ngực, còn chân phải thì phóng một cước tới tiểu phúc “Bách Diệp Thần Cái”.

Tạ Vũ Diệp đã được “Bách Diệp Thần Cái” cho biết “Côn long thần quyền” của Nhậm Công Kỳ Mỹ Thiết Am lực tuyệt luân, biết hẳn thừa cơ xuất kỳ bất ý xuất độc chiêu dồn lão Bang chủ vào chỗ chết nên trong lòng rất lo lắng, không biết “Đả cầu bông pháp” thần diệu đến đâu, có đủ sức hóa giải được chiêu sát thủ này của Nhậm Công Kỳ không?

“Bách Diệp Thần Cái” thi triển thân pháp “Mê tông hóa ảnh” tránh đi, từ trên cao dùng công phu “Mai hoa lạc địa” đáp xuống bên cạnh Nhậm Công Kỳ, đả cầu bông xuất lần ba chiêu cuối cùng trong “Đả cầu bông pháp”, Diễm tới các huyệt “Thần Đình” và “Thông Tuyên” của đối phương.

Nhậm Công Kỳ bị diễm hai trọng huyệt thì đứng đờ người ra, ngây người nhìn Doãn Kế Duy.

Lão Bang chủ thu chiêu lùi lại quát:

- Nhậm Công Kỳ! Ngươi đã chịu phục chưa?

Tên này chưa trả lời thì trong sảnh đường vang ra giọng nói thánh thót của một nữ nhân:

- “Đả cầu bông pháp” của “Bách Diệp Thần Cái” quả là phi phạm! Nhưng bốn nhân lại cần thỉnh giáo cao chiêu của ngươi, trả thù cho trượng phu ta!

Lời vừa dứt, một hồng y nữ nhân lướt ra quảng trường đứng bên cạnh Nhậm Công Kỳ.

Đó là một trung niên phụ nhân chừng hai bảy hai tám tuổi, khá xinh đẹp nhưng dáng điệu thì rất lạnh lợ, tuy đứng bên cạnh trượng phu nhưng lại chiếu ánh thu ba vào mặt Tạ Vũ Diệp đầy tình tứ.

Lăng Hồng Liên “Hừ” một tiếng, rửa thềm:

- Đồ vô sỉ, tất thị là người của tất đảng Cự Linh Giáo thôi!

“Bách Diệp Thần Cái” hỏi:

- Người muốn trả thù cho trượng phu Nhậm Công Kỳ?

Hồng y nữ nhân gật đầu:

- Không sai!

Nói xong giương bàn tay phải lên.

Tạ Vũ Diệp sợ hồng y nữ nhân thi triển ám khí ám hại lão ca ca nên vận công khí hộ thân rồi lướt tới đứng chắn trước mặt “Bách Diệp Thần Cái”.

Chính lúc ấy, hồng y thiếu phụ phát nhẹ tay, mấy mũi ám khí nhỏ li ti bay ra, hướng thẳng tới ngực Tạ Vũ Diệp nhưng bị càn khí của Tạ Vũ Diệp đẩy lại, rơi cả xuống đất!

“Bách Diệp Thần Cái” thoát khỏi cái chết trong đường tơ kẽ tóc, lùi lại nói:

- “Địa u vô hồn mang” độc bộ võ lâm cũng không lấy được mạng lão hóa tử ta, xem ra trời không dung Cự Linh Giáo các người nữa rồi!

Hồng y thiếu phụ thấy ám khí mình thất hiệu thì chấn động trong lòng, nhìn Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Chẳng lẽ các hạ là nhân vật lừng danh thiên hạ mấy tháng gần đây Tạ Vũ Diệp Tạ thiếu hiệp?

Tạ Vũ Diệp thấy nữ nhân này xuất thủ tàn độc suýt nữa đã giết chết lão ca ca, lạnh lùng đáp:

- Cứ cho là như vậy! Người có bản lĩnh thì xuất binh khí đấu hãn hoi, có gì chưa nói tiếng nào đã xuất thủ ám toán?

Hồng y thiếu phụ chớp chớp mắt nhìn chàng, cười nói:

- Bỏn nhân là Lý Hồng Lăng, đệ tử của Hạ Hồ hộ pháp trong “Tứ đại hộ pháp” của Cự Linh Giáo!

Tạ Vũ Diệp “Hừ” một tiếng, nhìn Nhậm Công Kỳ nói:

- Thê tử ngươi là tặc đồ Cự Linh Giáo, bây giờ thì ngươi không thể phủ nhận mình vô cang trong cái chết của Lưu trưởng lão và việc Doãn Bang chủ bị bắt nữa chứ?

Lý Hồng Lăng chợt rút ra một dây lụa hồng quát lên:

- Đúng thế thì sao? Các người tưởng có thể uy hiếp được trượng phu ta?

Dứt lời vung dây lụa cuốn sang Tạ Vũ Diệp.

Lý Hồng Lăng quả là võ công cao cường, chiêu thuật rất tinh diệu.

Nên biết dây lụa là loại nhu công, đao kiếm hoặc chỉ chưởng đấu với nó thì không tạo ra công dụng gì, nhưng với một người có nội lực thâm hậu thì nếu quất dây lụa trúng người tất sẽ tan xương nát thịt.

Lý Hồng Lăng vận công vào dây lụa phát ra như rồng cuốn, kiếm khí phát ra vù vù nghe thật kinh nhận!

Tạ Vũ Diệp không khỏi kinh hãi vội thi triển khinh công “Mê tông hóa ảnh” tránh đi, nhân ảnh cứ thấp thoáng trong vòng vây của dây lụa.

Lý Hồng Lăng dặt ý cười khanh khách nói:

- Nguyên Tạ Thống lĩnh võ công cũng không phải có gì ghê gớm!

Tạ Vũ Diệp nổi giận vận đến mười thành công lực lên song thủ rồi giương tay phải lên hứng lấy dây lụa đang quất tới!

Lý Hồng Lăng nghĩ thầm:

- Tiêu tử muốn chết!

Vừa nghĩ vừa vận thêm mấy phần công lực quất sang, bụng đình ninh là phé được cánh tay địch thủ.

Nào ngờ công lực Tạ Vũ Diệp cao hơn đôi phương nhiều, chờ dây lụa quấn lấy cánh tay mình liền giật mạnh.

Lý Hồng Lăng không ngờ công lực Tạ Vũ Diệp cao như thế, dây lụa bị gạt rời khỏi tay, người cũng mất đà chồm tới một bước.

Tạ Vũ Diệp liền vung tay trái điểm một chỉ trúng vai phi đối phương.

Lý Hồng Lăng căm hận nhìn chàng, nghiêng răng nói:

- Bỏn phu nhân hôm nay bại dưới tay ngươi, nhưng sau này nhất định tìm gặp tiêu tử ngươi trả thù!

Tạ Vũ Diệp cười đáp:

- Tại hạ lúc nào cũng sẵn sàng chờ ngươi hầu giáo.

Lý Hồng Lăng bị điểm trúng Kiên tinh huyết, tay phải không cử động được, nhưng tay trái không bị ảnh hưởng gì, quay sang Nhậm Công Kỳ điểm nhanh mấy chỉ giải khai huyết đạo cho hắn nói:

- Tướng công, chúng ta đi!

Hai người phi thân lao vào sảnh đường, có mấy tên thủ hạ thân tín của Nhậm Công Kỳ cũng chạy theo.

Tạ Vũ Diệp không kịp ngăn cản.

Lăng Hồng Liên thấy hành động của Lý Hồng Liên chướng mắt, đồng thời nghe thị giới thiêu mình là người của tặc đảng Cự Linh Giáo, lửa thù hận nổi lên liền băng mình lao theo, nhưng bị Tạ Vũ Diệp ngăn lại nói:

- Liên muội đừng đuổi nữa!

Lăng Hồng Liên tỏ ý không hài lòng:

- Đối với tặc đảng Cự Linh Giáo mà Vũ Diệp ca ca cứ tỏ ra nhân nghĩa như thế là thả hổ về rừng, có ngày sẽ bị chúng làm hại đấy!

Nói xong lao theo vào sảnh nhưng Lý Hồng Lăng và Nhậm Công Kỳ đã biến mất, chỉ thấy ba trung niên hóa tử đang loay hoay sau tấm bình phong liền nhảy tới quát:

- Các người làm gì ở đây! Nhậm Công Kỳ đâu?

Ba trung niên hóa tử gồm Vương trưởng lão, hai tên đà chủ Dương Thiện Nhân và Đông Vĩnh Hằng thấy Lăng Hồng Liên chỉ là một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi, muốn chạy theo Nhậm Công Kỳ nhưng chậm mất một bước, định mở cửa mật đạo nhưng sợ Lăng Hồng Liên phát hiện, cả ba tên đưa mắt nhìn nhau rồi nhất tề bổ tới Lăng Hồng Liên phát chưởng đánh ra!

Lăng Hồng Liên lướt người tránh đi, cười nói :

Thế này đủ biết các người là phản đồ Cái Bang rồi!

Vừa lúc ấy Tư Đồ Linh và “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn cũng kịp chạy vào.

Lăng Hồng Liên nói:

- Tư Đồ huynh, Cố đại hiệp! Ba tên này là thuộc hạ thân tín của Nhậm Công Kỳ, phản bội Cái Bang, xin hai vị trợ giúp tại hạ một tay bắt chúng giao cho Doãn lão ca xử lý!

Tư Đồ Linh không nói tiếng nào xông vào Đông Vĩnh Hằng giao chiến ngay.

Thấy “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn chuẩn bị giao chiến với mình, hóa tử râu quai nón Vương trưởng lão nói:

- Cố đại hiệp là cao thủ phái Nga Mi, sao lại tới đây can thiệp vào sự vụ của Cái Bang?

Cố Toàn đáp:

Chúng ta được Doãn Bang chủ mời đi theo trợ giúp mình thanh lý môn hộ Cái Bang, có gì là không được?

Vương trưởng lão nói:

- Bây giờ Nhậm Công Kỳ đã đi, sự vụ Cái Bang coi như đã ổn định, các vị còn làm cho tình hình phức tạp thêm làm gì?

“Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn cười “Hô hô” đáp:

- Vương trưởng lão đã nhận chỉ thị của Nhậm Công Kỳ hôm nay khai đao với Phân đà Khai Phong, giết hết người nào không chịu phục tùng Nhậm Công

Kỳ rồi mà? Tại hạ còn chưa chúc mừng kể từ ngày hôm nay Vương trưởng lão nhận thêm trọng nhiệm lãnh đạo Phân đà Khai Phong...

Vương trưởng lão nghe câu đó biết hành vi mình đã lộ, liền rút đả cầu bồng ra tấn công.

Bây giờ Tư Đồ Lĩnh đã không chế được Đông Vĩnh Hằng, còn Dương Thiện Luân cũng đang lâm nguy trước “Lưỡng nghi cửu u thần kiếm” linh diệu của Lăng Hồng Liên.

Thấy Vương trưởng lão xuất thủ, “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn không chút hoang mang thi triển “Đại lực điều trảo công” đối địch.

Đánh thêm mấy chiêu nữa, Lăng Hồng Liên xuất chiêu “Bích huyết tam tàn” chém đức hai ngón tay phải Dương Thiện Luân, cây đả cầu bồng cũng bị chém băng đi. Lăng Hồng Liên thừa cơ xuất chỉ điểm tới hai huyệt Đản Trung và Thiên Đột tên đà chủ.

Thấy cuộc đấu giữa “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn và Vương trưởng lão vẫn còn quyết liệt chưa phân thắng bại, Tư Đồ Lĩnh thi triển khinh công “Mê tông hóa ảnh” lướt tới sau lưng Vương trưởng lão chỉ kiếm vào hậu tâm hấn quát:

- Dừng tay!

Vương trưởng lão đành dừng lại, bị Cố Toàn điểm Ma huyết ngã xuống.

Ba người giải ba tên phản đồ ra quảng trường giao cho “Bách Diệp Thân Cái” Doãn Kế Duy, vị Bang chủ nhìn Vương trưởng lão cười nói:

- Doãn mỗ mới biết việc Vương trưởng lão được đề cử làm đà chủ Phân đà Khai Phong nên chưa kịp chúc mừng...

Vương trưởng lão biết tội chứng nên không nên không thể biện minh đành thở dài nói:

- Một lúc lầm lỡ trở thành sai lầm ngàn đời bất phúc, Vương Tĩnh Hoàn đành lấy cái chết để tạ tội với Bang chủ và các huynh đệ của Cái Bang thôi!

Dứt lời vung tay tự đánh xuống Thiên linh cái mình...

Chỉ nghe “Bộp” một tiếng, đầu Vương trưởng lão vỡ tan thì thể rủ ngay xuống...

Giang Hán Cửu bước lên đứng bên “Bách Diệp Thân Cái” nói:

- Dương Thiện Luân! Người còn chưa làm theo Vương Tĩnh Hoàn mà tạ tội với Bang chủ còn chờ gì nữa?

Dương Thiện Luân quát:

- Ta có tội gì?

Giang Hán Cửu đáp:

- Người thực hiện chỉ thị của Nhậm Công Kỳ, đầu độc giết chết Lưu trưởng lão, cướp lấy “Cái Bang tam bảo”, bây giờ còn dám chối hay sao?

Dương Thiện Luân quát lại:

- Giang trưởng lão người đừng ngậm máu phun người! Việc ta giết chết Lưu trưởng lão có chứng cứ gì?

Một người từ trong hàng Cái Bang trước đây đứng bên phía Nhậm Công Kỳ bước ra nói:

- Tại hạ có chứng cứ!

Dương Thiện Luân quay sang nhìn, thấy người kia là Khổng Tùng Văn, Phó đà chủ trong Phân đà Lạc Dương của mình thì biến sắc, nhưng lập tức trấn tĩnh lại nói:

- Xin hỏi Đà chủ quan hệ với một nữ nhân đệ tử của Hạ hộ pháp Hạ Hồ trong Cự Linh Giáo, việc đó có không?

Dương Thiện Luân “Hừ” một tiếng nói:

- Ta thừa nhận thì sao? Quan hệ nam nữ là việc riêng tư, chẳng lẽ việc “Bích Câu Hồ Điệp” là đệ tử Cự Linh Giáo thì bản đà chủ có tội?

Khổng Tùng Văn nói:

- Đương nhiên quan quan hệ nam nữ thì không có tội, nhưng việc đà chủ nhận “Mê hồn đan” từ “Bích Câu Hồ Điệp” để ám toán Lưu trưởng lão là có tội!

Dương Thiện Luân quát lên:

- Ai nói ta dùng “Mê hồn đan” ám toán Lưu trưởng lão?

Khổng Tùng Văn bình tĩnh đáp:

- Người theo mật lệnh của Nhậm Công Kỳ bí mật đưa Lưu trưởng lão đến giam ở hắc lao tại Phân đà Lạc Dương, sai Tiêu Đình canh gác. Việc người dùng “Mê hồn đan” đầu độc hại chết Lưu trưởng lão, cướp đoạt “Kim cương uyển” và Lục ngọc trượng bị Tiêu Đình nhìn thấy!

Dương Thiện Luân cười “hô hô” nói:

- Vậy thì người cứ đưa Tiêu Đình tới đây mà làm chứng!

Khổng Tùng Văn nói:

- Người là hạng người nham hiểm, cũng không phải là đứa trẻ lên ba mà để cho Tiêu Đình sống tới bây giờ để làm chứng! Đương nhiên là giết người diệt khẩu! Chỉ tiết là có một người đã chứng kiến hành động đó, còn nghe rõ những lời kết tội của Tiêu Đình trước khi chết. Người có cần người đó làm chứng không?

Dương Thiện Luân nhìn quanh, thấy mọi người nhìn mình bằng ánh mắt bất thiện, vội kêu lên:

- Đó là điều hoàn toàn bịa đặt!

“Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy nói:

- Dương đà chủ! Dù thế nào đi nữa thì việc ngươi quan hệ với “Bích Câu Hồ Diệp” và việc ngươi thực hiện mật lệnh của Nhậm Công Kỳ đưa Lưu trưởng lão đến Lạc Dương không phải chỉ có một vài người nhìn thấy, ngươi có thừa nhận không?

Dương Thiện Luân run giọng nói:

- Bang chủ... Đó là thuộc hạ buộc phải làm theo mật lệnh của Nhậm Công Kỳ...

“Bách Diệp Thần Cái” hỏi:

- Ngươi vừa nói là mật lệnh?

Dương Thiện Luân biến sắc, nhưng đã lỡ lời, đành phải thừa nhận:

- Vâng!

“Bách Diệp Thần Cái” truy vấn:

- Đã là mật lệnh, tức ngươi cũng biết là Nhậm Công Kỳ có ý đồ bất thiện với Lưu trưởng lão, và người thực hiện tức là ngươi...

Dương Thiện Luân chột thấy hai chân nhũn đi, quỳ xuống rên rỉ:

- Xin Bang chủ tha mạng...

“Bách Diệp Thần Cái” nhìn sang Giang Hán Cửu nói:

- Giang trưởng lão! Mang hắn đi! Từ bây giờ Khổng phó đà chủ sẽ tiếp chương chức đà Chủ Lạc Dương, Trịnh phó đà chủ sẽ là đà chủ Giang Hán. Đồng Vĩnh Hằng bị phế võ công, trục xuất khỏi Cái Bang!

Nói xong điếm tới Đồng Vĩnh Hằng mấy chỉ.

Tên này rên lên, ngã xuống đất lăn lộn mấy vòng rồi chống tay nặng nề đứng lên.

Hiển nhiên hắn đã bị điếm phá võ công. Giang Hán Cửu vốn là Chấp sự Hình đường của Cái Bang, Dương Thiện Luân biết là mình đã bị tuyên án tử hình, cố sức van xin nhưng “Bách Diệp Thần Cái” chẳng chút động tâm, Giang Hán Cửu điếm Ma Huyệt và Á Huyệt Dương Thiện Luân rồi mang tên phản đồ ra khỏi quảng trường.

Đến lúc đó chợt nghe trong khu rừng ở hậu trang vang lên tiếng quát và tiếng binh khí chém nhau loảng xoảng.

Tạ Vũ Diệp nói:

- Nhậm Công Kỳ và Lý Hồng Lăng thoát ra hậu sơn rồi! Chúng ta mau chạy ra đó thôi!

Tạ Vũ Diệp, “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy, Khổng Tùng Văn, “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn, “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh, Lăng Hồng Liên và

Tư Đồ Linh liền băng ra hậu trang, thấy Dương Quân và năm sáu tên hóa tử đang vây đánh Nhậm Công Kỳ, và một tên hắc y hán tử, trên mặt đất nằm rải rác bảy tám tên khác bị thương vong nhưng không thấy Lý Hồng Lăng đâu cả.

Nhậm Công Kỳ thấy mọi người kéo tới, chỉ một thoáng hoang man thất thần bị Dương Quân đánh bay mất kiếm.

Tên này biết không thể thoát được tội chết nên Dương Quân chưa kịp không chế huyết đạo đã tự đánh vỡ Thiên linh cái mà chết.

“Bách Tý Kim Cương” Cổ Toàn liền giao chiến với tên hắc y hán tử, bọn đệ tử Cái Bang thấy vậy lùi ra.

Cổ Toàn và tên kia giao chiến hơn ba mươi chiêu mà bất phân thắng bại, Tạ Vũ Diệp thấy thế liền bước lại gần.

Vừa nhìn thấy rõ mặt hắc y hán tử, mặt Tạ Vũ Diệp đã hiện đầy sát khí hỏi:

- Người có phải là Phạm Hương chủ trong “Kim Tước Đường” của Ô Tư Kính không?

Tên kia đáp:

- Không sai! Tại hạ là Phạm Hoàng Dân, hương chủ trong “Kim Tước Đường”, được đặt phái đến Cái Bang công cán hiệp trợ Nhậm Bang chủ...

Hắn nói tới đó mới nhận ra Nhậm Công Kỳ đã tự đánh vỡ đầu mà chết, hối hận vì mình đã lỡ lời.

Tạ Vũ Diệp lại hỏi:

- Mười ba năm trước người đã từng mạo xưng là “Tri Giác Tăng” đến Tạ gia trang Thái Hành Sơn?

Phạm Hoàng Dân ngơ ngác nói:

- Đúng là có chuyện đó, nhưng vì quá lâu nên tại hạ đã quên mất. Các hạ là ai mà biết được bí mật này?

Tạ Vũ Diệp nghiêng răng hỏi:

- Người có nhớ mười một năm trước người cùng Ô Tư Kính truy bắt và tra tấn một hài tử mới bảy tám tuổi ở Thái Hành Sơn gần Tạ gia trang vừa bị các người hủy diệt trước đó không?

Phạm Hoàng Dân mặt liền biến sắc hỏi:

- Chẳng lẽ các hạ chính là hài tử đó, bị Ô Đường chủ đánh gãy hết tay chân?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Không sai!

Phạm Hoàng Dân thở dài nói:

- Ài! Đó là sai lầm duy nhất để cho một người sống sót. Không ngờ đến bây giờ Cự Linh Giáo lại phải trả giá vì hành động sai lầm duy nhất này!

Tạ Vũ Diệp gật đầu nói:

- Không sai! Bỏn nhân cần phải tiêu diệt sạch Cự Linh Giáo không chỉ vì cuộc thảm sát Tạ gia trang mười một năm trước mà còn vì tất cả những tội ác Cự Linh Giáo gây ra cho võ lâm suốt mấy chục năm qua.

Nói xong rút kiếm ra, nhưng chàng chưa kịp hạ thủ thì Phạm Hoàng Dân trào máu miệng máu mũi, gục xuống chết.

Hiển nhiên hẳn biết không thể thoát khỏi trả thù nên đã tự chấn võ tâm mạch mà chết...

Tới đó, cuộc nội chiến của Cái Bang có sự trợ lực của Cự Linh Giáo kéo dài suốt năm năm đã kết thúc, “Bách Diệp Thần Cái” tập trung đệ tử tới đại sảnh, tuyên bố khôi phục lại Cái Bang như trước, ổn định nội vụ xong phái người đến các Phân đà thông báo cho các đà chủ biết tin và triệu tập họ về Tổng đàn, sau đó sai người chuẩn bị yến tiệc mừng công và quét dọn phòng khách mời Tạ Vũ Diệp, Lăng Hồng Liên, Tư Đồ Linh, “Thần Tích Ông” Phùng Công Phàm, và huynh đệ “Bách Tỷ Kim Cương” Cổ Toàn đến nghỉ ngơi.

Sau khi ở lại nghỉ ngơi hai ngày, Tạ Vũ Diệp nói:

- Chúng ta nghỉ ngơi như thế là vừa. Hiện giờ hai phái Trường Sơn và Cùng Lai đang nằm trong tay tặc đảng Cự Linh Giáo, chúng ta nên tới cứu ngay.

Trường Sơn phái đóng ở Vân Mộng Sơn tỉnh Sơn Đông, còn Cùng Lai thì Sơn Tây, từ Khai Phong phải đi hai hướng khác nhau, như vậy phải chia thành hai toán, hoặc muốn tập trung thì phải tuần tự mỗi nơi đi một chuyến. “Thần Tích Ông” Phùng Công Phàm bàn:

- Cùng Lai phái nằm gần Tổng đàn của Cự Linh Giáo ở núi Hạ Lan Sơn, vì thế nếu chúng ta đến Cùng Lai, nhất định Cự Linh Giáo sẽ chi viện tới đa. Nhân số của Cùng Lai không nhiều, bộ phận trung kiên không biết còn bao nhiêu, khi xảy ra động thủ tình hình chưa thể dự liệu. Chi bằng chúng ta tập trung lực lượng tới Sơn Đông giải cứu Trường Sơn phái trước, sau này về điều động thêm cao thủ các phái tấn công Cự Linh Giáo rồi giải cứu Cùng Lai luôn thể.

Đề xuất đó không phải là không có lý nên được Tạ Vũ Diệp và mọi người tán đồng.